

РЕШЕНИЕ

№ 39514

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4706** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

С Определение № 14933 от 30.04.2025 г. на АССГ, Второ отделение, 68 – ми състав,
производството по делото е разделено, като под № 4329 / 2025 г. е определено делото да
продължи по исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди от Заповед № ЧР-38
от 5.06.2024 г. на изпълнителния директор на ИА „Сертификационен одит на средствата от
европейските земеделски фондове“, отменена с влязло в законна сила съдебно решение № 2874
от 19.03.2025 г. по адм. д. № 53 / 2025 г. на ВАС, Второ отделение.

По настоящото дело, с исковата молба на М. П. М. срещу Изпълнителна агенция
„Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, се претендира
обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. В исковата молба са представени два варианта за
изчисляване на размера на обезщетението.

При първия вариант цената на иска е в размер на 14 311. 72 лева и законната лихва върху
посочената сума от датата на искане за плащане, обективизирано в Заявление вх. № 137 от
21.03.2025 г. на ИА „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“
до окончателното плащане на сумата.

Алтернативно искане: ако посоченият по – горе размер не се докаже, ответникът да бъде осъден
да заплати обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 11 184. 63 лева и законната лихва
върху посочената сума от датата на искане за плащане, обективизирано в Заявление вх. № 137 от
21.03.2025 г. на ИА „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“
до окончателното плащане на сумата.

В исковата молба е посочено, че целта на уреденото в чл. 104, ал. 1 от ЗДСл обезщетение е да

компенсира, макар и временно (за 6 месеца), липсата на възнаграждение (непосредствена имуществена вреда под формата на пропусната полза) за служителя поради оставането му без работа в резултат от незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение. За този специфичен случай на обезщетение законодателят е презюмирал наличието на причинно – следствена връзка между прекратяване на правоотношението, отменено като незаконосъобразно, и наличието на вреди поради оставане на служителя без работа за 6 месеца или когато е бил назначен на друга държавна служба с по – ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по – нисък размер, той има право на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. Според ищеца, справедливо е да се определи обезщетение съобразно основната заплата на служителите, които изпълняват функции, близки до заемната от ищеца. Тези длъжности са на държавните одитори, заемани от други двама служители.

Ако съдът не възприеме този вариант, се предлага да се вземе предвид повишението, което М. би получил, ако не беше прекратено служебното му правоотношение. Трябва да се вземе предвид и последната му оценка за изпълнението за 2023 г., която е „Изпълнението надвишава изискванията“, което би довело хипотетично до увеличаване на основната му месечна заплата с 15 %.

От страна на ответника е депозиран отговор на исковата молба. В отговора на исковата молба се оспорва твърдението на ищеца, че обезщетението по чл. 104 от ЗДСл трябва да се определи въз основа на възнаграждението, което получават служителите на длъжност „държавен одитор“. Възнаграждението трябва да се определи на база на получаваното от ищеца възнаграждение преди уволнението за длъжността „Главен юрисконсулт“. Предлага изчисление на размера на обезщетението в табличен вид.

В съдебно заседание ищецът - редовно призован, явява се лично. Моли съда да уважи исковата молба, като обръща внимание, че предложените от него два метода на изчисление са в съответствие с разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. Те са в съответствие и с практиката на ВАС. Възражава за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът - Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, редовно уведомен, представлява се от адв. С. С.. Иска от съда да постанови решение, с което да отхвърли иска над признатия от ответника размер с отговора на исковата молба. С решението на ВАС ищецът е възстановен на работа и правоотношението му е възстановено в параметрите, съществували към момента на прекратяването му, включително възнаграждението. То трябва да служи като критерий за определяне на обезщетението. Претендира се присъждане на разноски. Представя списък.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, представлява се от прокурор Ю., като се изразява становище, че исковата претенция е основателна и доказана и трябва да бъде уважена.

Представени са писмени бележки от страните.

Административен съд София-град, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становището на страните, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № ЧР - 27/09.05.2024 г., на основание ПМС № 79/03.04.2024 г. (за преодоляване на диспропорции във възнагражденията на персонала в бюджетните организации, включително за увеличаване на възнагражденията на персонала), в ИА СОСЕЗФ на М. П. М. се определя индивидуална основна месечна заплата (ИОМЗ) 4155 лв. от 01.01.2024 г.

Със Заповед № ЧР-38/05.06.2024 г. се прекратява служебното правоотношение на М. П. М. в ИА СОСЕЗФ (на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – при съкращаване на длъжността).

Със Заповед № ЧР-Н-32/27.06.2024 г. М. П. М. е назначен в Министерството на икономиката и индустрията, считано от 01.07.2024 г. с индивидуална основна месечна заплата в размер на 3250 лв.

Със Заповед № РД-104/13.08.2024 г. в ИА СОСЕЗФ се увеличават индивидуалните основни месечни заплати на служителите въз основа на годишните оценки за изпълнението на длъжността за 2023 г.

Годишната оценка на М. П. М. в ИА СОСЕЗФ за 2023 г. е „Изпълнението надвишава изискванията”.

С Решение № 2874 от 19.03.2025 г. по адм. д. № 53/25 г. на ВАС е отменена Заповед № ЧР-38 от 05.06.2024 г. за прекратяване на правоотношението на М. П. М..

Със Заявление № 137 от дата 21.03.2025 г. М. П. М. е поискал от представляващия ИА СОСЕЗФ да му бъде изплатено обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

Със Заявление № 151 от 01.04.2025 г. М. П. М. е поискал от ИА СОСЕЗФ да се измени първоначалния начин и размер на изчисляване на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

М. П. М. не е получил отговор по заявленията си по т. 7 и т. 8 и не му е изплатено обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

Със Заповед № РД-27 от дата 01.04.2025 г. М. П. М. е възстановен на работа в ИА СОСЕЗФ, считано от 01.04.2025 г.

Със Заповед № ЧР-14 от 01.04.2025 г. се прекратява служебното правоотношение на М. П. М. в ИА СОСЕЗФ (поради съкращаване на длъжността му).

С Решение № 17963 от 27.05.2025 г. (невлязло в сила) по адм. д. № 3652/2025 г. на АССГ се отменя заповед № ЧР-14/01.04.2025 г. за прекратяване на правоотношението на М. П. М..

Периодът, за който на М. П. М. се дължи обезщетението, е от дата 05.06.2024 г., доколкото в Заповед № ЧР-38/05.06.2024 г. изрично е предвидено, че служебното правоотношение се прекратява именно от тази дата, до дата 05.12.2024 г. включително.

За периода от 05.06.2024 г. до 01.07.2024 г. М. П. М. не е бил назначен като страна (субект) по трудово или служебно правоотношение.

От 01.07.2024 г. М. П. М. е бил назначен по служебно правоотношение в Министерството на икономиката и индустрията с индивидуална основна месечна заплата в размер на 3250 лв., а от 01.10.2024 г. с индивидуална основна месечна заплата в размер на 3738 лв. Фактите кореспондират със Заповед № ЧР-И-791/14.11.2024 г. на Министерството на икономиката и индустрията.

По делото не е спорно, че М. П. М. има право на обезщетение. Носител на задължението за това обезщетение е Изпълнителната агенция СОСЕЗФ като юридическо лице (администрация). Обезщетението на М. П. М. трябва да се определи съответно на индивидуалната основна месечна заплата към момента на признаването на уволнението (първото) за незаконно – тоест дата 19.03.2025 г. Спорът по делото всъщност касае размера на индивидуалната основна месечна заплата на М. П. М. към този момент, който е основополагащ за база за изчисляване на обезщетението му.

При така установените фактическа обстановка и събраните по делото доказателства, съдът обосновава следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим, като съгласно чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите – Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“.

В Закона за държавния служител, Глава шеста са регламентирани обезщетенията, които се дължат

на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. В нормата на чл. 104, ал. 1, изр. първо от ЗДСл е регламентирано, че когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена, от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. От така очертаната правна разпоредба е видно, че искът за обезщетение е осъдителен и с него се цели да бъде възмезден служителят при незаконно признаване на прекратяване на служебното му правоотношение.

От приложените доказателства по делото се установява, че със Заповед № ЧР-38/05.06.2024 г. се прекратява служебното правоотношение на М. П. М. в ИА СОСЕЗФ (на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – при съкращаване на длъжността). Административният акт е бил обжалван и с Решение № 1942 от 08.11.2024 г. по адм. д. № 407 от 2024 г. по описа на Административен съд – Враца жалбата е отхвърлена. С Решение № 2874 от 19.03.2025 г. по адм. д. № 53/25 г. на ВАС е отменена Заповед № ЧР-38 от 05.06.2024 г. за прекратяване на служебното правоотношение на М. П. М.. Налице е първата предпоставка от фактическия състав на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл - отмяна на заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца.

От представените по делото доказателства се установява, че М. П. М. е заемал и друга длъжност, а именно за периода от 01.07.2024 г. М. П. М. е бил назначен по служебно правоотношение в Министерството на икономиката и индустрията с индивидуална основна месечна заплата в размер на 3250 лв., а от 01.10.2024 г. с индивидуална основна месечна заплата в размер на 3738 лв. Фактите кореспондират със Заповед № ЧР-И-791/14.11.2024 г. на Министерството на икономиката и индустрията. За периода от 05.06.2024 г. до 01.07.2024 г. М. П. М. не е бил назначен като страна (субект) по трудово или служебно правоотношение. Следователно, за съда е налице и втората предпоставка на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл – за определен период ищецът не е заемал друга държавна служба и не е извършвал друга работа по трудово или извънтрудово правоотношение, респ. за определен период той е бил страна по служебно правоотношение с по – ниска заплата.

По отношение на дължимия размер на обезщетението, съдът взе предвид следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно. Вследствие на тази норма, релевантен за определяне размера на основната заплата на ищеца, е моментът на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, в конкретния случай това е 05.06.2024 г.

Според ищеца има два варианта за изчисляване на размера на обезщетението.

Към дата 19.03.2025 г. в ИА СОСЕЗФ не съществува длъжност „главен юрисконсулт”. Поради това, според М. П. М., трябва размерът на обезщетението да се определи съобразно индивидуалната основна заплата на служителите, които изпълняват функции, близки до заеманата му длъжност и максимално доближаващи се до професионалната му квалификация и ранг. Споделя мнение, че това са служителите В. С. и Л. Золев на длъжност „държавен одитор”. Позицията се на Решение № 642/25.01.2022 г. по адм. д. № 10067/2021 г. на ВАС.

Съгласно формуляра на М. П. М. за оценка на изпълнението за длъжността „главен юрисконсулт” в ИА СОСЕЗФ, годишната му оценка за 2023 г. е „Изпълнението надвишава изискванията”. В случай че служебното му правоотношение не беше прекратено, считано от 05.06.2024 г., индивидуалната му основна месечна заплата би се увеличила с 15% (въз основа на определеното увеличение на ИОМЗ на служителите в ИА СОСЕЗФ при годишна оценка на изпълнението „Изпълнението надвишава изискванията” – с 15 на сто, съгласно т. 2 на раздел I от Заповед № РД-104/13.08.2024 г.).

Според тезата на ответника, обезщетението на М. П. М. трябва да се изчисли на база на получаваната от ищеца индивидуална основна месечна заплата преди уволнението му, т. к. уволнението е признато за незаконно, а това е породило правото на М. П. М. да бъде възстановен на работа на същата длъжност, която е заемал преди уволнението.

Ответникът се позовава на следните съдебни актове: а) Решение № 594/18.01.2021 г. по адм. д. № 9541/2019 г. на ВАС; б) Определение № 2901/05.06.2025 г. по к.ч.гр.д. № 1578/2025 г. на ВКС; в) Решение № 11944/21.12.2022 г. по адм. д. № 5420/2022 г. на ВАС; г) Решение № 1069/31.01.2023 г. по адм. д. № 7246/2022 г. на ВАС.

На следващо място, според ответника обезщетението трябва да се изчисли на база на получаваните индивидуални основни месечни заплати на служителите на длъжност „главен експерт”, а не на длъжност „държавен одитор”, поради това, че именно за длъжностите „главен юрисконсулт” и „главен експерт” (каквата длъжност е предложена на М. П. М. за заемане при прекратяване на служебното му правоотношение) са налице сходни изисквания за заемането им. Позовават се на: а) Решение № 8544/01.07.2020 г. по адм. д. № 3520/2020 г. на ВАС; б) Решение № 545/24.01.2022 г. по адм. д. № 9779/2021 г. на ВАС; в) Решение № 4720/24.04.2025 г. по адм. д. № 4209/2024 г. на ВАС.

Внимателният прочит на нормативната уредба относно възнагражденията на държавните служители показва, че в тази уредба не се дава определение на понятието „основна заплата за длъжност”, а определя понятието „индивидуална основна месечна заплата” (ИОМЗ). Размерът на тази индивидуална заплата се определя при спазване на правилата в нормативната уредба, но индивидуално за всеки служител, който заема съответната длъжност, който може да бъде различен в различни периоди.

Правилата за определяне на ИОМЗ са предвидени и установени в следните разпоредби:

- съгласно чл. 67, ал. 4 от ЗДСл, органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит;
- чл. 67, ал. 3 от ЗДСл определя, че минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения, както и редът за получаването им се определят с наредба на Министерския съвет и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство;
- чл. 3, ал. 3 и ал. 4 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация (НЗСДА) регламентират, че нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията (КДА), като всяко ниво на основните месечни заплати за длъжност включва четири степени, всяка от които има минимален и максимален размер на основната месечна заплата на служителите, заемащи длъжности в съответното ниво;
- съгласно чл. 7, ал. 1 НЗСДА, индивидуалните основни месечни заплати на служителите на пълно работно време се определят в рамките на минималния и максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1

от наредбата;

- съгласно чл. 8 НЗСДА, индивидуалните основни месечни заплати на служителите, които постъпват за първи път в съответната административна структура и притежават определения с КДА минимален професионален опит, се определят в рамките на степен 1 от нивото на основната месечна заплата за длъжността;

- съгласно чл. 9 НЗСДА, индивидуалните основни месечни заплати на служителите, които постъпват за първи път в съответната административна структура и имат професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността, се определят, както следва: 1. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с до 1 година – в рамките на степен 1 на нивото на основната месечна заплата за длъжността; 2. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с от 1 до 7 години – в рамките на степен 2 на нивото на основната месечна заплата за длъжността; 3. при професионален опит, надвишаващ минималния за длъжността с над 7 години – в рамките на степен 3 на нивото на основната месечна заплата за длъжността;

- съгласно чл. 9а НЗСДА: ал. 1 - индивидуалните основни месечни заплати на служителите, които не постъпват за първи път в съответната административна структура, се определят, както следва: 1. при заемане на длъжност в същото длъжностно ниво - в рамките на достигнатата степен при предходното заемане на длъжността или по-висока степен, определена по реда на чл. 9, ако е по-благоприятно; 2. при заемане на длъжност в по-ниско длъжностно ниво - в рамките на степен, не по-ниска от същата степен, достигната за по-високата предходно заемана длъжност; 3. при заемане на длъжност в по-високо длъжностно ниво - в рамките на степен, определена по реда на чл. 17, ал. 1, като се взема предвид индивидуалната основна месечна заплата на служителя при предходното правоотношение; ал. 3 - Алинея 1 не се прилага за служителите, които заемат предишната си длъжност по реда на § 7 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за държавния служител. Индивидуалните основни месечни заплати на тези служители се определят до достигнатия размер на основните месечни заплати на служителите в същото длъжностно ниво в административната структура. В случай че така определеният размер на индивидуалната основна месечна заплата надхвърли максималния размер на достигнатата степен при предходното заемане на длъжността, на служителя се определя и по-висока степен на основната месечна заплата, чийто максимален размер е по-висок от определената му индивидуална основна месечна заплата;

- съгласно чл. 11, ал. 1 НЗСДА, индивидуалната основна месечна заплата може да се увеличава в следните случаи: 1. когато служителят получи годишна оценка на изпълнението на длъжността не по-ниска от "Изпълнението отговаря не напълно на изискванията"; 2. при завръщане от отпуск за бременност, раждане и осиновяване или за отглеждане на дете по чл. 163, 164, 164а и 164б от Кодекса на труда; 3. след изтичане на срока за изпитване; 4. при завръщане от отпуск или от командировка с продължителност повече от една година или при възстановяване на уволнен служител; 5. при завръщане на служител, изпратен в друга административна структура по реда на чл. 81б от Закона за държавния служител; 6. при преназначаване на друга длъжност в по-високо ниво на основната месечна заплата;

При съобразяване с посочената правна рамка, според настоящия състав на ответника се дължи следното обезщетение: при изчисляване на обезщетението на М. П. М. за основа трябва да се вземе неговата индивидуална основна месечна заплата за длъжността му „главен юрисконсулт” в размер на 4155 лв., актуална към момента на прекратяване на правоотношението му, за периода от 05.06.2024 г. до 12.08.2024 г. включително, а от 13.08.2024 г. (от която дата е увеличението на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в ИА СОСЕЗФ) до 05.12.2024 г. включително в размер на 4778.25 лв. Размерът 4778.25 лв. е сформирал по следния начин: 4155

лв. x 15 % = 623.25 лв.; 4155 лв. + 623.25 лв. = 4778.25 лв. По този начин обезщетението на М. П. М. ще бъде определено на базата на актуален размер на основната заплата, такъв какъвто той би бил от 13.08.2024 г., ако не беше постановено незаконното уволнение.

Този подход е възприет и от ищеца М. П. М. в алтернативния вариант № 2 (описан на стр. 6 - 8 от уточнението по исковата молба). Единствената разлика е несъобразяването на обстоятелството, че увеличението на заплатата му с 15% трябва да е от дата 13.08.2024 г., а не от 05.06.2024 г., доколкото липсва обратно действие на посочената по – горе Заповед № РД-104/13.08.2024 г.

Съдът съобрази данните в таблицата на стр. 6 от отговора на исковата молба и ги приема за верни. Същите са правилно изчислени и като отделни, и като общи показатели. Единственият пропуск е посочената дата „4.12.2024 г.” (датата е посочена в колона 2), като по – коректният запис е „05.12.2024 г. вкл.”, вземайки предвид правилата за изчисляване на сроковете, съгласно чл. 60, ал. 1 и ал. 3 ГПК и чл. 72, изр. първо ЗЗД. Независимо от това резултатът е същият и изчисленията в таблицата за м. декември 2024 г. са верни, тъй като периодът от 01.12. до 05.12.2024 г. вкл. включва общо 4 работни дни.

Следователно обезщетението, което се дължи на М. П. М. е в общ размер на 9773. 86 лева. Това обезщетение кореспондира с практиката на ВАС. Съгласно Решение № 1069 от дата 31.01.2023 г. по адм. д. № 7246 / 2022 г., Пето отделение на ВАС: „Нормата на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл предвижда, че за да е адекватно обезщетението и да е в състояние да репарира действителната вреда от незаконното уволнение (в рамките на ограничението от шест месеца), обезщетението следва да е определено на базата на актуален размер на основната заплата, такъв какъвто той би бил ако не беше постановено незаконното уволнение. В случая, при определяне на основната заплата следва да бъде взет предвид евентуално увеличения размер на същата.“

По акцесорния иск

С оглед основателността на главния иск, съединеният акцесорен иск за заплащане на законната лихва върху присъденото обезщетение е основателен и трябва да бъде уважен, считано от датата на предявяване на исковата молба, а именно - 25.04.2025 г. до окончателно изплащане на задължението, така както е направено в исковата молба. Съдът намира за необходимо да отбележи, че акцесорният иск има характер на обезщетение, дължимо на друго основание, което обезщетение е съизмеримо със законната лихва.

Относно иска за мораторната лихва, съдът намира същия за основателен съответно на присъдената сума поради следното:

Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 19.03.1996 г. по гр. дело № 3/95 г., ОСГК на ВКС, вземането за обезщетение става изискуемо от датата на влизане в сила на решението за отмяна на незаконосъобразния административен акт. От този момент ответникът изпада в забава и се дължи мораторна лихва, но само и единствено, ако същият е бил надлежно поканен да заплати полагащото се обезщетение и въпреки отправената покана, не е заплатил обезщетението. От деня на поканата съгласно чл. 84, изр. 2 от Закон за задълженията и договорите могат да се претендират лихви като обезщетение за закъснялото изпълнение на задължението. От доказателствата по делото се установява, че със Заявление № 137 от дата 21.03.2025 г. М. П. М. е поискал от представляващия ИА СОСЕЗФ да му бъде изплатено обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. и следователно от тази дата се дължи и мораторната лихва за забава.

Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид основателност на иска за обезщетение и доказателствата по делото, съдът констатира, че исковата претенция следва да се уважи – от датата на уведомлението, с което ищеца е поискал да му бъде изплатено обезщетението, а именно - 21.03.2025 г. Служебно изчислено от съда с лихвен калкулатор за просрочени задължения към Национална агенция за приходите, ответникът дължи

мораторна лихва на ищеца в размер на 125.56 лева за периода от 21.03.2025 г. – датата, на която М. е поискал да му бъде изплатено обезщетението до 25.04.2025 г. – датата на подаване на исковата молба пред АССГ.

С оглед на уважената и отхвърлената част от исковата претенция разноските остават за сметка на страните.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 45 – ти състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, адрес: [населено място] 1000, [улица], етаж 5, да заплати на М. П. М., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], ж. к. М. 1А, [жилищен адрес] ПК 1729, сумата от 9773. 86 лева, представляваща обезщетение, на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба 25.04.2025 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ иска над уважения до пълния предявен размер от 11 184. 63 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, адрес: [населено място] 1000, [улица], етаж 5, да заплати на М. П. М., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], ж. к. М. 1А, [жилищен адрес] ПК 1729, мораторна лихва в размер на 125.56 лева, за периода от 21.03.2025 г. до 25.04.2025 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.